

آینه

انتقاد

منتقدان روحانی خردمندان بر خودرمنی کنند

حسین مرعشی؛ مواضع اخیر حسن روحانی مواضع راهگشا و صحیحی بود. اگر ایشان روی این مواضع بایستند که حتما هم می‌ایستد شاهد انتخابات رقابتی خوبی خواهیم بود. من اساسا با این تعبیر موافق نیستم که دولت پایگاه اجتماعی ضعیفی داشته است. دولت یازدهم در عرصه سیاسی ایران تنها نیست. هم اصلاح‌طلبان کشور و هم نیروهای میانه‌رو به این دولت رأی دادند و آن را ساختند. پس باید گفت که از همان ابتدا پایگاه مستحکمی داشته است البته بعد از حل پرونده هسته‌ای این پایگاه حتما تقویت شده اما نمی‌توان گفت از قبل هم ضعیفی وجود داشته است. حسن روحانی شخصا به‌عنوان رئیس‌جمهور، ارتباطات خیلی خوبی با مردم دارد. در واقع رابطه وی با مردم و جامعه با سایر اعضای دولت کاملا متفاوت است. روحانی نمره خیلی خوبی از این جهت می‌گیرد به این دلیل که با مردم خوب صحبت می‌کند و خوب ارتباط برقرار می‌کند. برر مواضع اصولی خود می‌ایستد و برنامه‌های خود را پیش می‌برد؛ اما بقیه اعضای دولت متفاوت هستند.

کیتان

اتهام تندروی به جوانان انقلابی مأموریت ستون پنجم دشمن است

محمد سلیمانی، نماینده مجلس؛ رسانه‌های وابسته به اصلاح‌طلبان در ادامه روشی که نشریات موسوم به زنجیریاد در طول دو دهه گذشته پیش گرفته بودند جوانان مؤمن و حزب‌اللهی را با عناوینی چون تندرو و افراطی مورد هجوم قرار می‌دهند. کسانی که در فتنه ۸۸ حضور داشته و صحنه‌گردان بودند از جوانان انقلابی و از کسانی که پای انقلاب ایستاده‌اند از جمله خانواده‌های شهدا و جانبازان سبلی خودرودند؛ و از این رو در تلاش هستند که این جوانان و این اقشار پای کار جمهوری اسلامی را از میدان بدر کنند. متأسفانه بسیاری از مسئولان میانی از جمله در دانشگاه‌ها، آموزش-وپرورش، وزارت‌خانه‌ها و… در فتنه ۸۸ دخیل بوده و امروز عهده‌دار مسئولیتی شده و فضا را بر جوانان انقلابی تنگ کرده‌اند. این افراد به دنبال عادی‌سازی روابط با آمریکا و در واقع بازگردن راه ورود غربی‌ها به کشور هستند و در واقع نقش ستون پنجم را برای دشمن بازی می‌کنند.

وقت امروز

حق الناس بودن رای مردم و بازی زنجیره‌ای ها

سیدبویان حسین پور؛ رسانه‌های موسوم به اصلاح‌طلب که بنابر نظر بسیاری از کارشناسان و صاحب‌نظران از یک اتاق فکر واحد تغذیه می‌شوند، با عبور آرام از کنار سایر بیانات رهبری، صرفا بر بخش «حق‌الناس بودن رای مردم» تمرکز کرده و این تعبیر را به‌عنوان تیتیر اصلی خود انتخاب کردند(!) این جریان که در طول سال‌های پس از شکل‌گیری خود در اواسط دهه ۷۰، همواره به مسئله انتخابات از دید یک فرصت برای کسب قدرت و به چالش‌کشیدن اساس و بنیان انقلاب نگریسته است، همواره در ایام پیش، حین و پس از انتخابات، با رویکردهای تخریبی به این عرصه وارد شده است. اصلاح‌طلبان چه در ایام انتخابات سال ۷۶ ریاست جمهوری و چه در ایام انتخابات مجلس ششم در سال ۷۸ و چه در انتخابات‌های بعدی نظیر انتخابات ریاست‌جمهوری دوره نهم، در ایام قبل و حین انتخابات با اتخاذ سیاست تخریب‌نهادهای انتخاباتی و غیررقابتی بودن انتخابات وارد عرصه شده و در صورت کسب نتیجه مثبت و مطابق میل خود، انتخاب را اقبال مردم به تفکرات و برنامه‌های خود و باطنج اقبال مردم به تفکرات و برنامه‌های خود و باطنج ابزاری از سایر رقبا تبیین کرده و در صورت ناموفق‌بودن در انتخابات با رویکرد تخطئه و زیرسؤال‌بردن جریان انتخابات و فریاد عدم آزادی و عدم سلامت انتخابات با رأی مردم مواجهه کرده‌اند. اوج این رویکرد متعارض و دوگانه اصلاح‌طلبان به رأی و نظر مردم را می‌توان در انتخابات سال ۸۸ مشاهده کرد که با خطمشی‌ای که بنابر اسناد و شواهد محکم و مستدل می‌توان آن را نتیجه برنامه‌های تدوین‌شده توسط اتاق‌های فکر بردانداز نظام در خارج و داخل کشور دانست، در ایام پیش از انتخابات، بر طبل عدم سلامت قطعی در انتخابات دمیده و با شعار پوششی «انتخابات آزاد» وارد کارزار انتخابات شدند و در آن زمان که سیاست‌ها، جهت‌گیری‌ها و برنامه‌های نامرده‌ای مرتبط با این جریان، با روی‌گردانی مردم و عدم استقبال افشار مختلف جامعه مواجه شد، با شعار «تبلب گسترده در انتخابات»، رأی مردم [حق‌الناس] را غیرواقعی، ساختگی و مهندسی شده معرفی کردند.

تأثر

مصباح مرکز نقل اختلاف!

اصولگرایان برخلاف اصلاح‌طلبان از یک گفتمان و بدنه اجتماعی یکسانی برخوردار نیستند. بر طرف مقابل به دلیل تعاریف مختلفی که از اصولگرایی میان چهره‌های مدعی وجود دارد، بارها شاهد آن بودیم که این جریان سیاسی در کشور همفکران خود را نیز به خروج از اصولگرایی متهم کرده و آنها را به نوعی مرتد از آیین اصولی خود می‌دانند. از سوی دیگر به علت وجود تعریف جدیدی از اصولگرایی که در جبهه پایداری به سردمرداری آیتا… مصباح وارد دنیای سیاست شده است، بسیاری از اصولگرایان از نزدیک‌شدن به این طیف با تفکر رادیکال خودداری می‌کنند و تلاش دارند تا خود را تنها وابسته به روحانیت نشان دهند و فعالیتشان را از زیر پرچم ضلع خودساخته مصباح خارج کنند.

ک چرا زنان در فعالیت حزبی در حاشیه قرار دارند

و نقطه شروع برای خروج از این وضعیت چیست؟

رضایی؛ من معتقدم دلیل در حاشیه قرارگرفتن خانم‌ها در فعالیت‌های حزبی این است که زنان خودشان را باور ندارند و متأسفانه بصیرت لازم را برای کار حزبی در خودشان نمی‌بینند. به همین دلیل دائما به آقایان متصل هستند و از خوراک فکری آنها تغذیه و در جهت خواسته‌های آنان صحبت می‌کنند. به همین دلیل است که احزاب زنان ما در کشور بالنده و شکوفا نیست. من معتقدم ما در حقیقت حزب زنانه نداریم. با وجود اینکه جامعه زنب از نخستین احزاب زنان در کشور است اما این وابستگی به آقایان باعث شده زنان همیشه در حاشیه بمانند. زنان به‌دنبال سهم‌خواهی در مجلس، در سمت‌های اجرایی یا حضور در خبرگان و مجمع تشخیص مصلحت هستند اما زمانی که وقت تصمیم‌گیری درباره شاخص‌ها و تعداد می‌شود، به احزاب مردان وابسته هستند. فهرستی که آماده و ارائه می‌شود همان فهرستی است که مردان ارائه کرده‌اند و چند نفر از خانم‌ها نیز در آن حضور دارند.

د یعنی داشتن احزاب مستقل زنان را از حضور زنان

را احزاب فراگیر و فعال کشور که حتما به‌نوبه خود ثمربخش است، ضرورتی‌تری می‌داند؟

رضایی؛ به گمان ما داشتن این نوع احزاب است که جامعه زنان می‌تواند به مسائلی ورود کند که برای زنان ضروری است. متأسفانه اکنون در احزاب اصولگرا و اصلاح‌طلب، بالندگی لازم برای پیگیری حقوق تصریح‌شده زنان در قانون اساسی و اهداف حزبی نداریم و بعد از سی‌وچند سال، رشدی را که انتظار می‌رود، مشاهده نمی‌کنیم. البته زنان ما به بلوغ و رشد لازم رسیده‌اند اما وقتی زمان ورود به عرصه عمل می‌شود، به دلایل مختلف اقتصادی و… به مردان وابسته می‌شوند و ایده‌آل‌ها به‌صورت پتانسیل می‌ماند و ظهور نمی‌کند؛ زیرا وابستگی‌های موجود چنین اثرگذاری ندارد.

ک خانم منصوری شما هم همین‌طور فکر می‌کنید و به‌ضرورت داشتن شکل‌های حزبی مختص به زنان اعتقاد دارید؟

منصوری؛ فکر می‌کنم حضور زنان در احزاب به‌خصوص در کشور ما تابعی از شرایط سیاسی، اجتماعی و فرهنگی کشور است. به‌خصوص تابعی از عرصه مشارکت سیاسی در کشور است. واقعیت این است که اس‌ها اساس رویکرد غالب در کشور ما سیاست، یک امر مردانه است و زنان خیلی در آن فرصت ظهور نداشته‌اند. این شرایط فعلی است که با آن مواجه هستیم. شما اگر وضعیت کل احزاب ایران را بررسی کنید و آن را با احزاب کشورهای توسعه‌یافته که روند یک‌دگرآمیز آنها در آن‌سی‌وچند سال، مقایسه کنید شاهد یک خلا بسیار جدی خواهید بود. من چند سال قبل تحقیقی داشتم که براساس آن می‌توانم بگویم در استرالیا حزب کارگر رکن زنان کارگر را دارد و مهم‌ترین نقش این بخش ترغیب و تشویق مشارکت سیاسی زنان است. دولت استرالیا نیز از مشاوره این رکن برای سیاست‌گذاری در حوزه زنان استفاده می‌کند؛ یعنی این حزب هم جایگاهی را برای زنان در تشکیلات سیاسی خودش دیده است و هم ساختار قدرت این جایگاه را پذیرفته است و به بازی می‌گیرد. در حزب لیبرال کانادا نیز کمیسونی تحت‌عنوان کمیسون ملی زنان وجود دارد که اقدام اصلی آن ترغیب مشارکت سیاسی زنان است. این حزب بنیادی تأسیس کرده که این بنیاد هزینه‌های مبارزات انتخاباتی زنان لیبرال را پرداخت می‌کند. این یعنی جریان‌سازی فرصت‌های برابر توسط احزاب؛ یعنی همان چیزی که ما سال‌هاست روی آن تأکید می‌کنیم. حزب کارگر انگلستان و احزاب جمهوری‌خواه و دموکرات آمریکا نیز زنان را در تمام سطوح و ارکان حزب مشارکت داده و این صورت را پذیرفته‌اند. حالا شما این ساختار را با احزاب ایران - اعم از اصولگرا و اصلاح‌طلب- مقایسه کنید. فکر احزاب به رسمیت شناخته‌شده ما مردان هستند و تلاش همین بی‌توجهی احزاب به مسئله زنان - باوجود امیدواری ما نسبت به تغییر رویه و پرداختن به ضروریات و الزامات موجود در جامعه- باعث می‌شود که در کشور ما حزب زنان تأسیس شود؛ یعنی قاعدا حزب، بخشی از جامعه مدنی است که برای حضور در قدرت و اصلاحات «دولت‌محور» مدنظر خود تلاش می‌کند؛ بنابراین وقتی زنان به مطالبات زنان از طریق احزاب فراگیرا توجه نمی‌کنند، احزاب زنانه شکل نمی‌گیرد.

ک به عبارتی به اعتقاد شما احزاب زنانه راه میان‌بری

است که زنان برای پرداختن به مسائل خود انتخاب می‌کنند.

منصوری؛ دقیقاً. احزاب زنان درواقع کار صنفی می‌کنند؛ زیرا در احزاب دیگر به جریان‌سازی برای مشارکت زنان توجه نمی‌شود و اگر قرار باشد این اتفاق بیفتد باعتدا باید ما الگویی داشته باشیم و براساس آن رفتار کنیم. دو قاعده به‌کار گرفته می‌شود برای اینکه مشارکت سیاسی زنان در جوامع مختلف افزایش پیدا کند، ضمن اینکه همه آنها پذیرفته‌اند به قول حضرت امام، حضور زنان در مقدرات اصلی مملکت یک اصل جدی است. باوجود این تأکید در هیچ‌یک از برنامه‌های توسعه‌ای کشور - از برنامه اول تا پنجم- به مقوله مشارکت سیاسی زنان و لزوم مشارکت سیاسی آنها و انجام مأموریت برای دولت‌ها در این بخش هیچ اشاره‌ای نشده است و جای خالی توجه دولت‌ها و برنامه‌های توسعه‌ای به مشارکت سیاسی زنان کاملا مشهود است. همه اینها دست‌به‌دست هم می‌دهند تا ما در بحث مشارکت سیاسی با پایین‌ترین رقم مواجه باشیم. به نظرم می‌رسد که اساسا حضور احزاب زنانه در کشور ما به دلیل ضعف

سیاست . نیمه دیگر

در میزگردی با حضور معصومه رضایی، سهیلا جلودارزاده و آذر منصوری بررسی شد

حزب زنانه یا زنان حزبی؟

علی‌اکبر، امیرچهره‌ی شرق

آرزو فرشید

حزب و کار حزبی یکی از اصلی‌ترین شاخص‌های توسعه‌یافتگی در جوامع دموکراتیک است و نگاهی به وضعیت احزاب در هر کشور می‌تواند یک معیار مناسب برای اندازه‌گیری میزان توسعه‌یافته‌بودن ساختار سیاسی به حساب آید. زنان نیز به‌عنوان نیمی از جمعیت کشور برای ورود به عرصه عملیاتی سیاست و اداره کشور راهی غیر از فعالیت در چارچوب احزاب ندارند اما نگاهی به میزان حضور آنان در احزاب فعال کشور نشان می‌دهد زنان ایرانی در فعالیت‌های حزبی نیز سهم اندکی دارند. در میزگردی با حضور خانم‌ها، آذر منصوری عضو شورای مرکزی حزب اتحاد ملت، معصومه رضایی قائم‌مقام سیاسی جامعه زنب‌ب‌(س) و سهیلا جلودارزاده عضو شورای مرکزی خانه کارگر و عضو جمعیت زنان جمهوری اسلامی، به دلایل حاشیه‌نشینی زنان در کار حزبی و شیوه‌های مؤثر برای تشویق جامعه زنان و احزاب کشور برای توجه به این مهم پرداخته شد. خانم‌ها در این نشست از عدم خودباوری زنان و ضعف احزاب به‌طورکلی گفتند و اشاره کردند که مشارکت سیاسی زنان نباید تنها در بزنگاه‌های انتخاباتی موردتوجه باشد. ضرورت تمرکز بر افزایش تعداد زنان در مجلس آتی با تأکید بر کمیت به جای کیفیت کاندیداهای زن، نکته دیگری است که به آن اشاره کردند و گفتند به‌دست‌آوردن سهم بیشتر در مجلس و استفاده از احزاب مستقل زنان به‌عنوان یک راه میان‌بر ازجمله عوامل اثرگذار بر افزایش حضور زنان در ارکان و سطوح مختلف احزاب خواهد بود. آنچه در ادامه می‌خوانید مشروح این میزگرد است.

بسیار جدی در جریان‌های سیاسی اعم از اصلاح‌طلب و

اصولگرا است که زنان را به سمت تشکیل حزب زنانه می‌برند و راهی غیر‌ازاین نمی‌ماند که احزاب زنانه تشکیل شود تا مطالبات زنان را پیگیری کند. البته شاخه‌های زنان در احزاب موجود نیز باید متوجه ظرفیت‌های خود باشند تا آن شاخه مأموریت اصلی خود یعنی جریان‌سازی برای حضور زنان در همه ارکان و سطوح ساختار تشکیلاتی احزاب را به‌خوبی انجام دهد.

ک پس اگر از راه میان‌بر- احزاب زنانه- به‌درستی استفاده نشود باید منتظر باشیم که عرصه سیاست نیز مردانه و زنانه شود. با درنظرداشتن کارکرد اصلی احزاب که همان به‌دست‌آوردن بخشی از قدرت سیاسی کشور است، این سؤال به ذهنم می‌رسد که اگر زنان در به‌دست‌آوردن جایگاه خود در درون احزاب مشکل داشته باشند- به‌نوعی که اکنون موجود است- چطور می‌توان امیدوار بود که در ساختار قدرت صاحب نقش شوند و به سطوح بالاتر راه پیدا کنند؟

جلودارزاده؛ بهترین راه این است که در یک فضای رؤیایی حرف نزنیم و واقعیت‌های موجود را در نظر داشته باشیم. احزاب ما تازه یک سال است که توانسته‌اند در خانه صنفی خود را باز کنند و وقتی هم این کار را کردند با حضور عوامل مختلف در آن مواجه شدند؛ یعنی حتی فضای احزاب هم جای خوبی برای حرف‌زدن نیست؛ بنابراین اگر بخواهیم حزب را به‌عنوان یک رکن در یک ساختار سیاسی دموکراتیک نگاه کنیم، باید احزاب به‌صورت واقعی شکل گیرند و امکان کار داشته باشند. یادم هست در مجلس پنجم با ششم برای حمایت از احزاب به‌عنوان یک رکن توسعه سیاسی، بودجه قرار دادیم. همان وقت حزب اسلامی کار که شکل گرفت، سه نفر مؤسس داشت و یکی از آنها من بودم. سعی کردیم در شورای مرکزی، حضور ۱۰درصدی زنان را داشته باشیم و سازمان زنان مستقل برای آموزش و ارتقای زنان داشته باشیم که بتوانند در رده‌های دیگر حزبی حاضر شوند و حتی اتحادیه زنان کارگر که یک اتحادیه صنفی و کشوری است در شرایط سیاسی به‌عنوان یکی از راه‌های رسیدن به خواسته‌های صنفی خود، مشارکت سیاسی دارد. این یعنی زنان حضور دارند اما چون احزاب نمی‌توانند به‌درستی شکل بگیرند، زنان نیز در جایگاه واقعی خود قرار نمی‌گیرند. بالا و پایین، انحلال و تعطیلی‌های نانوشته در جریان فعالیت حزبی سبب شده است که زنان نتوانند مشارکت سیاسی خود در چارچوب احزاب را رشد دهند. زمانی شروع کردیم و می‌شورای محله، شهر و روستا شروع کردیم و وقتی که معاونت اجتماعی وزارت کشور یک خانم بود توانست این فعالیت را در تمام کشور راه اندازد و رشد سیاسی زنان را ایجاد کند. اکنون در فصل تازه بعد از تحریم‌ها اگر بخواهیم درست حرکت کرده و اشتباهات قبلی به وجود نیاید باید زمینه مناسب فعالیت برای احزاب فراهم شود. اگر این‌طور باشد زنان هم در جایگاه خود قرار می‌گیرند. درواقع یک چالش درون‌حزبی خیلی سریع کمک می‌کند که موفق شویم جایگاه مناسب زنان را در سطوح عالی کشور به دست آوریم و نیازی به احزاب زنانه نخواهد بود.

ک یعنی به اعتقاد شما اگر در حوزه حزب و مشارکت سیاسی به چارچوب احزاب به‌صورت کلی مشکلی نداشته باشیم، زنان از پس چالش‌های درون‌حزبی برآمده و می‌توانند به عرصه قدرت نیز راه یابند؟

جلودارزاده؛ بله، حتی اگر لازم باشد شاخه زنان احزاب در جریان چالش‌های درون‌حزبی می‌توانند باهم ائتلاف کنند. ائتلاف سیاسی زنان در یک حرکت علاقه‌ان و خیلی باارزش توانست موجب وزیرشدن زنان را فراهم کند درحالی‌که تا چند سال قبل از آن امکان فکرکردن به وزیرشدن زنان هم نبود. این یک تاکتیک است که زنان

می‌توانند در انتخابات پیش‌رو نیز از آن استفاده کنند. مسئله سرنوشت یک ملت است. توسعه، بدون حضور زنان امکان‌پذیر نیست؛ زیرا یکی از ارکان توسعه پایدار، مشارکت زنان است و ما اگر بخواهیم این مقب‌ماندگی خود از دنیا را جبران کنیم نمی‌توانیم همین‌طور ادامه دهیم؛ زنان باید با هم ائتلاف کنند.

ک در همین‌چند دقیقه صحبت به چند مانع برای افزایش مشارکت سیاسی زنان در چارچوب حزب اشاره‌شد. خانم رضایی از عدم خودباوری گفتند و خانم منصوری و جلودارزاده نیز بر ضعف فعالیت حزبی در کشور تأکید کردند؛ آیا در این باره اختلاف‌نظری وجود دارد. موانع را به‌صورت اهم فی‌الاهم می‌بینید یا در این رابطه اتفاق نظر هست و می‌توانیم بر پایه این اتفاق نظر گفت‌وگو را ادامه دهیم؟

رضایی؛ اجازه دهید بازگشتی به دوره چهارم مجلس شورای اسلامی داشته باشیم. در این دوره من معاون تبلیغات جامعه زنبب - که درواقع واحد خواهران جامعه روحانیت بود- بودم و اگر خاطراتان باشد ۳۰ نفر تهران از جامعه روحانیت بودند. ما بعد از انتخابات خدمت مقام معظم رهبری رسیدیم. ایشان فرمودند چرا باید در مجلس این تعداد کم نماینده خانم داشته باشیم و چرا نیمی از کرسی‌های مجلس متعلق به زنان نباشد؟! پادان هست که آن زمان وقتی می‌خواستند کمیسون خانم‌ها داشته باشند، آقایان در مجلس به آن رأی نداده بودند و خانم‌ها این مطلب را به آقا گفتند. ایشان هم پاسخ دادند شما باید کاری کنید که نیمی از کرسی‌های مجلس متعلق به شما باشد. بروید زنان مجلسی تربیت کنید تا زنان برای شما کار کنند. به همین دلیل اعتقاد دارم که نباید کم‌کاری‌های خودمان را به هر کس نظام، قانون و… ببندازیم. این اظهارنظر مقام معظم رهبری مربوط به دوره چهارم مجلس است و کسی آن را نشنید.

جلودارزاده؛ من هم اولین‌بار است که این را می‌شنوم. **منصوری**؛ بله چهره مهمی است.

رضایی؛ مقام معظم رهبری این‌را فرمودند و به زنان گفتند شما نماینده کل مردم هستید، اما بیشتر و ده صورت ویژه برای زنان کار کنید. چرا این حرف‌ها زده نشود؟ بعد از این همه سال به این رسیدیم‌که باید احزاب یک‌سوم مجلس باید سهم زنان باشد؛ خانم بهروزی قبل از فوتشان به آقای لاریجانی نامه نوشتند و تا پایان عمر پیگیری می‌کردند که زنان سهمیه بگیرند. به همین دلیل من روی نداشتن خودباوری و کم‌کاری زنان تأکید دارم.

ک حالا که دراین‌باره نسبتاً اتفاق‌نظر وجود دارد، خوب است به این مسئله بپردازیم؛ ریشه کم‌کاری زنان کجاست؟

رضایی؛ به دلیل نبودن خودباوری در زنان.

منصوری؛ اینکه ما این درصد از حضور زنان را در مجلس داریم تابعی از میزان حضور زنان در رقابت‌های انتخاباتی است؛ یعنی در مرحله حضور در عرصه رقابت‌ها برای مشارکت سیاسی، با همین مسئله نبودن خودباوری که خانم رضایی اشاره کردند، مواجه هستیم. یکی از دلایل این است که اعتمادبه‌نفس و خود باوری در زنان شکل نگرفته و به نظر من آموزش‌های رسمی و غیررسمی در شکل‌گیری این اعتمادبه‌نفس نقش داشته است. به‌صورت کلان، کشورهایی که توانسته‌اند در این عرصه به موفقیت برسند، از دو راهبرد برای افزایش مشارکت سیاسی زنان استفاده کرده‌اند؛ یکی از راهبردها این است که قوانین انتخاباتی کشور را به سمتی برده‌اند که برای زنان با رویکرد تبعیض مثبت سهمیه مشخص شده است. راهکار دیگری که در بخش اول صحبت‌ها به آن اشاره کردم این است که احزاب در مقام بازیگران اصلی عرصه قدرت و چرخش قدرت، از ظرفیت خود برای افزایش حضور زنان در فهرست‌های انتخاباتی

و کرسی‌های قدرت استفاده می‌کنند. ما هم ناگزیر از این دو راهبرد نیستیم زیرا اگر قرار بود خودبه‌خود اتفاق بیفتد تا به‌حال افتاده بود. در این سال‌ها امام تأکید کردند که زنان در مقدرات شرکت کنند، مقام معظم رهبری هم به قول خانم رضایی گفته‌اند نیمی از کرسی‌های پارلمان در اختیار زنان باشد، اما در عمل ما به‌جای پیشرفت، عقب‌گرد داشته‌ایم. بنابراین با باید ساختار انتخاباتی ما به سمت ایجاد این ظرفیت برود با احزاب از این فرصت و ظرفیت استفاده کنند.

به نظر می‌رسد در هر دو بخش با مشکل مواجه هستیم. حالا که پیشنهاد اعمال تبعیض مثبت در قانون انتخابات - که معاونت زنان هم خیلی روی آن کار کرده بود- برخلاف انتظاراتمان در مجمع تشخیص مصلحت نظام رأی نیاورد، ناگزیر هستیم به سمت جامعه مدنی رفته و از این ظرفیت استفاده کنیم تا این درصد را افزایش دهیم. معتقد هستم ما در ایران و با مختصات سیاسی آن زندگی می‌کنیم و با توسعه‌یافتگی خیلی فاصله داریم. چرخ توسعه در کشور ما نه توازن لازم را دارد و نه قدرتی برای اتصال این چرخ به بدنه اجتماعی وجود دارد. درحالی‌که الزام اصلی توسعه آن است که برای آحاد جامعه فرصت‌های برابر ایجاد کنیم. ضمن اینکه نهادهای قدرت هم از توازن لازم برای حرکت متوازن چرخ توسعه برخوردار نیستند.

از طرفی هم نباید آرمان‌خواهی کنیم و می‌دانیم که با مدیمن در شیور سوم ۳۰ درصدی ممکن است از رقم فعلی مشارکت زنان در مجلس چند درصد بالاتر روم و الزاماً ۳۰ درصد محقق نشود. اما ترویج و تبیین موضوع مشارکت سیاسی زنان و تجربه کشورهای دیگر در افکار عمومی و همراه‌شدن رسانه‌ها به‌عنوان رکن چهارم دموکراسی می‌تواند بسیار مؤثر باشد.

ک اشکال جدی‌ای که سبب می‌شود ما در راه اول، یعنی تغییر ساختار و همراهی دولت موفق نباشیم، چیست؟

منصوری؛ اشکال جدی‌ای که باعث می‌شود این پیشنهاد در مجمع تشخیص مصلحت رأی نیاورد و به برنامه‌های توسعه به مشارکت سیاسی زنان توجه نشود، باور غالبی است که نسبت به این مشارکت وجود دارد. با توجه به واقعیت موجود و محدودیت‌هایی که در این مسیر وجود دارد، باید در تبیین و جریان‌سازی موضوع در افکار عمومی و هم‌گرایی خود زنان برای دست‌یابی به این هدف مهم توجه بیشتری داشته باشیم. یکی از حرکت‌های برای هم‌گرایی ائتلاف اسلامی زنان بود و ما ناگزیریم در آینده نزدیک با دور، یک بانک اطلاعاتی به‌روز از زنان فعال در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و… داشته باشیم و یک شبکه ملی از زنان را در کشور ایجاد کنیم؛ شبکه‌ای که بتواند هم‌گرایی ایجاد کند و از فرصت لازم برای ایجاد فرصت‌های برابر در عرصه‌های عمومی شامل مشارکت سیاسی بهره گیرد.

ک خانم جلودارزاده شما واقع‌بینانه درباره شرایط موجود سخن گفتید و خانم‌ها هم موافق بودند. به‌این‌ترتیب ما در یک نگاه واقع‌بینانه هدف منطقی و نسبتاً تحقق‌پذیری مانند سهم ۳۰ درصدی در مجلس را در نظر گرفته‌ایم. موانع موجود مانند برخی مخالفت‌ها در جامعه زنان و یا رأی‌نیاوردن در مجمع تشخیص و… را هم می‌دانیم. لطفاً به این پردازیم که نکته امیدوارکننده در این شرایط برای جامعه زنان چیست و چطور باید از این موانع عبور کرد و به سمت هدف رفت؟

جلودارزاده؛ به نظر من ما باید هم از درون و هم از بیرون تلاش کنیم؛ اولاً یک استراتژی واحد با عنوان جامعه زنان کشور داشته باشیم. به عده معدود و محدودی که برای رسیدن به قدرت پیرو جامعه مردان می‌شوند و سعی می‌کنند موقعیت خود را حفظ کنند، کاری ندارم و به جمعیت ۶۰ درصدی جامعه که در خیلی از مسائل و مشکلات، هزینه‌های بسیاری را به دلیل مشارکت‌نداشتن زنان در تصمیم‌سازی‌ها پرداخته است، فکر می‌کنم. زمانی که برای درس‌خواندن، کارکردن، نفس‌کشیدن و تربیت بچه‌های‌شان مشکل دارند و کسی به فکر آنها نیست، به‌همین‌دلیل معتقدم جمعیتی که به این نتیجه رسیده‌است، باید روزبه‌روز منسجرت‌تر شود. برای هدف خود کار کند. من همان دوره‌ای که اصولگرایان ۳۰ صندلی تهران را گرفتند، نفر سی‌ویکم بودم. تازه هم شروع‌به‌کار کرده بودم؛ اما جماعتی که با من بودند خیلی کار کرده بودند. خانم‌های -حزب- شب تا صبح روی دیوارها پوستری می‌چسباندند. جلسات خانگی تشکیل می‌دادند و… برای رسیدن به قدرت باید کار کرد. متأسفانه اکنون زنانی داریم که خودشان به خودشان ظلم می‌کنند؛ یعنی مثلاً یک فرد مبلغ مذهبی است و همه قرآن را هم می‌دانند، اما برای رأی‌آوری کسانی تلاش می‌کند که بعدها خودش و دخترش را در موضع ضعف قرار می‌دهند و این خلاف قرآن است. به نظر من باید حرکتی به این شکل داشته باشیم و کار کنیم. درون و بیرون که گفتم یک بحث جدی است. باید شعاری را مطرح کنیم که در تمام بخش‌ها و حوزه‌ها میان زنان شایع شود.

ک در اینجا باید نتیجه بگیریم این نقطه وصل، همان کار حزبی و چارچوب تحزب به‌عنوان یکی از شاخص‌های اصلی توسعه‌یافتگی است؟ فکر می‌کنید شیوه‌های قدیمی‌تر همچون جلسات خانگی و… هنوز هم در جامعه امروز مؤثر است؟

جلودارزاده؛ توجه داشته باشید که فاصله روشنفکرها و توده‌های مردم باید کم شود. مادام که روشنفکران جامعه فعال باشند، اما ارتباطشان با توده‌های مردم ضعیف باشد، از نظر رأی‌آوری با مشکل مواجه خواهند شد.

ادامه در صفحه ۷

آینه دیروز

۹ سال پیش در چنین روزی

روایت

- احمدی‌نژاد خواستار حل موضوع هسته‌ای از راه گفت‌وگو شد- سازمان ملل هیچ تحریمی علیه ایران اعمال نخواهد کرد- مسخولان آمریکا نباید از موضع عصبانیت اظهارنظر کنند
- در مصاحبه با واشنگتن‌پست؛ بوش به حق هسته‌ای اعتراف کرد- بوش خواستار دست‌یافتن به راه‌حل دیپلماتیک موضوع هسته‌ای ایران است- می‌خواهم به مردم ایران بگویم که درک می‌کنم آنها داشتن توان هسته‌ای را حق مسلم خود می‌دانند- ایران به ایجاد ثبات در عراق کمک کند
- وزیر خارجه روسیه؛ همکاری روسیه با ایران در حوزه هسته‌ای کاملاً از سوی آژانس کنترل می‌شود
- وزیر نیرو؛ ایران سال آینده برق صادر می‌کند

اخبار

- اعلام خطر هاشمی؛ محدودکردن کشور در یک باند بسیار خطرناک است؛ اعتدال در سیاست خارجی بسیار مهم و کارساز است؛ «کسانی که طرفدار ریاضت هستند و می‌خواهند فقر را بین مردم تقسیم کنند به اسلام خیانت می‌کنند و کسانی که طرفدار رقابت بی‌حدوصح هستند و می‌خواهند مردم را به استثمار بکشند نیز خیانت می‌کنند»
- برای حضور در یک نشست جهانی؛ آمریکا به وزیر کشور ویزا نداد- آمریکا برای مصطفی پورمحمدی وزیر کشور ایران، ویزای ورود به آمریکا را صادر نکرد. این اقدام دومین اقدامی است که در یک هفته گذشته رخ داده است. پیش از این آمریکا، از اعطای ویزا به وزیر بهداشت برای حضور در یک نشست بین‌المللی نیز خودداری کرده بود- وزیر کشور، در حرکتی مستمر با بدجوابی برخورد می‌کنیم
- حسین مرعشی؛ انتخابات خبرگان، پایان جولان گروه‌های ناشناخته

روز

- آیت‌الله موسوی اردبیلی سخنان پاپ در توهین به اسلام را محکوم کرد
- خشم جهان اسلام از اظهارات توهین‌آمیز پاپ- به گزارش جوان به نقل از رویترز، پاپ سه‌شنبه هفته پیش در جریان سفر به زادگاه خود در آلمان از مفهوم «جهاد» و «جنگ مقدس» در اسلام انتقاد کرد»
- خشکویی وزارت خارجه فرانسه؛ غنی‌سازی اورانیوم در ایران، تهدیدی برای جامعه بین‌الملل نیست

انتقاد

- افزایش دامنه محکومیت توهین به دین اسلام؛ مسلمانان جهان خواستار عذرخواهی پاپ شدند
- وزیر نفت در هنگام بازگشت از وین اعلام کرد؛ حضور ژاپنی‌ها در میدان آزادگان تمهید شد
- هاوانا، ملاقات‌های احمدی‌نژاد، میان‌داری چاوز و آواز کاسترو
- آیت‌الله مصباح در جمع طلاب و روحانیون: توقع بلندپروازانه از دولت نداشته باشید- در بیست سال گذشته ارزش‌های اسلامی که احیا شده بود، کمرنگ شد
- اورانا فالاجی درگذشت
- هاشمی‌رفسنجانی در سومین کنگره حزب اعتدال و توسعه؛ اگر مردم نظام را قبول نداشته باشند، نمی‌توان جامعه را اداره کرد

جمهوری اسلامی

- «جهان اسلام» خواستار عذرخواهی پاپ شد
- آیت‌الله امینی از برخی تعبیرات خرافی در مورد امام زمان از سوی مداحان و پخش آن در صداوسیما به‌شدت انتقاد کرد
- سرپرست پلیس راه کشور؛ ضعف ایمنی خودروهای تولید داخل، باعث افزایش تلفات جاده‌ای است
- هزینه سفر حج امسال افزایش نمی‌یابد
- انتقاد بی‌سابقه بارزسان آژانسس از دروغ‌پردازی‌های آمریکا درباره برنامه هسته‌ای ایران
- ریاست گروه ۱۵ به ایران واگذار شد

اطلاعات

- آژانس، گزارش کنکره علیه ایران را ظالمانه خواند
- سیدحسن نصرالله: هر کز از به‌اسارت‌گرفتن سربازان اسرائیلی پشیمان نیستیم
- احمد توکلی؛ آمار دقیقی از تعداد شرکت‌های دولتی وجود ندارد
- سازمان کنفرانس اسلامی سخنان پاپ را محکوم کرد
- حداحد‌عادل؛ هیچ انحرافی در برنامه هسته‌ای ایران وجود ندارد